

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 4764 van 12 december 2007
in de zaak RvV X II**

In zake: X, in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van de niet-begeleide minderjarige X, van Angolese nationaliteit, op 21 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 juli 2007 houdende “de weigering van de machtiging tot verblijf door middel van een aankomstverklaring in het kader van de ministeriële omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen”.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoirie.

Gelet op de beschikking van 13 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN STEENBERGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid van het beroep:

De Raad stelt vast dat waar verzoekende partij stelt “de weigering van de machtiging tot verblijf door middel van een aankomstverklaring in het kader van de ministeriële omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen”

aan te vechten, zij in haar stukkenbundel verwijst naar de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 juli 2007 houdende een bevel tot terugbrenging en zij dit ter zitting niet ontkent.

Artikel 39/57, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt evenwel dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is. De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 juli 2007 houdende het bevel tot terugbrenging werd dezelfde dag ter kennis gebracht aan verzoekende partij. Derhalve is 9 augustus 2007 de uiterste datum waarop verzoekende partij een verzoekschrift tot nietigverklaring tegen het bevel tot terugbrenging kon indienen. Er moet dus worden vastgesteld dat het op 21 september 2007 ingediende beroep, in de mate dat het gericht is tegen het bevel tot terugbrenging, laattijdig, en bijgevolg onontvankelijk *ratione temporis*, is (R.v.St., nr. 144.929, 25 mei 2005; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416).

In de mate dat het beroep evenzeer gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 juli 2007 om de termijn voorzien op het bevel tot terugbrenging met drie maanden te verlengen dient de Raad te verwijzen naar artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt dat slechts beroepen voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling. Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt; de vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. De vernietiging van de verlenging van de termijn voorzien op het bevel tot terugbrenging kan verzoekende partij niet tot voordeel strekken aangezien de termijnverlenging een gunstmaatregel is. Gelet op het ontbreken van enige wetsbepaling die het bestuur zou verplichten, na een eventuele vernietiging van de beslissing tot verlenging van het bevel tot terugbrenging, een meer gunstige verblijfsregeling te voorzien, heeft zij geen belang bij de vernietiging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 16 juli 2007 en is, om die reden, haar verzoek evenzeer onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.